

MINISTER
KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO
prof. Małgorzata Omilanowska

**Materiał do rozpatrzenia
na posiedzeniu Rady Ministrów
w dniu 12 maja 2015 r.**

KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW
Departament Rady Ministrów
RM-10-41-15 **05-05-2015**
CZŁONKOWIE RADY MINISTRÓW
Przedstawiam dokument rządowy zgłoszony przez
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
- do rozpatrzenia.
(-) Sekretarz Rady Ministrów

Warszawa, dnia 30 kwietnia 2015 r.

DL/648 /15
DL.022.9-1.2015.PK
KRM-10-33-15

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Szanowny Panie Ministrze,

na podstawie § 81 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. -- Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979), przekazuję w załączeniu *projekt ustawy o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (UC 159)*, z prośbą o jego rozpatrzenie na najbliższym posiedzeniu Rady Ministrów. Projekt został wpisany do Wykazu Prac Legislacyjnych i Programowych Rady Ministrów pod poz. UC 159.

Informuję, że Stały Komitet Rady Ministrów na posiedzeniu w dniu 16 kwietnia 2015 r. przyjął i rekomendował Radzie Ministrów ww. projekt ustawy wraz z autopoprawką.

Jednocześnie informuję, że ww. projekt w związku z ustaleniami SKRM zawiera brzmienie przepisu art. 1 pkt 8 (art. 27 ust. 1) projektu wypracowane na spotkaniu roboczym w dniu 20 kwietnia 2015 r. przy udziale z przedstawicieli MEN, MSZ, RCL i MKiDN.

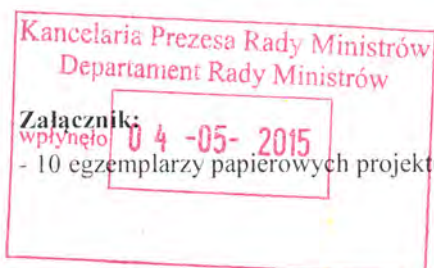
Ponadto informuję, że przedmiotowy projekt zawiera również zaakceptowaną przez MF oraz ustaloną z RCL propozycję zmian w art. 87 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540, z późn. zm.).

Projekt uzyskał zwolnienie z obowiązku rozpatrzenia przez Komisję Prawniczą RCL w dniu 30 kwietnia 2015 r.

Z poważaniem,

Z up. MINISTRA KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO
PODSEKRETAARZ STANU

Andrzej Wyróbiec

Załącznik:
wpłynęło 04-05-2015
- 10 egzemplarzy papierowych projektu i 35 wersji elektronicznych na płytach CD

U S T A W A

z dnia 2015 r.

o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz ustawy o grach hazardowych¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w ust. 1 dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) instytucją oświatową są jednostki organizacyjne systemu oświaty, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.³⁾), a także szkoły, zespoły szkół oraz szkolne punkty konsultacyjne przy przedstawicielstwach dyplomatycznych, urządach konsularnych i przedstawicielstwach wojskowych Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 5 ust. 3b pkt 1 lit. a tej ustawy, oraz szkoły podoficerskie i ośrodki szkolenia, o których mowa w art. 127 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1414 i 1822).”;

2) w art. 18:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Niniejsza ustawa:

1) wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/28/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie niektórych dozwolonych sposobów korzystania z utworów osieroconych (Dz. U. UE L 299 z 27.10.2012, s. 5);

2) w zakresie swojej regulacji wdraża: dyrektywę 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz. U. WE L 167 z 22.06.2001, s. 10; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 17, t. 1, s. 230) oraz dyrektywę 2006/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej (wersja ujednolicona) (Dz. U. UE L 376 z 27.12.2006, s.28).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 94, poz. 658 i Nr 121, poz. 843, z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 181, poz. 1293, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 152, poz. 1016.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1292, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 145, poz. 917, Nr 216, poz. 1370 i Nr 235, poz. 1618, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206, Nr 56, poz. 458, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1705, z 2010 r. Nr 44, poz. 250, Nr 54, poz. 320, Nr 127, poz. 857 i Nr 148, poz. 991, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 139, poz. 814, Nr 149, poz. 887 i Nr 205, poz. 1206, z 2012 r. poz. 941 i 979, z 2013 r. poz. 87, 827, 1191, 1265, 1317 i 1650, z 2014 r. poz. 7, 290, 538, 598, 642, 811, 1146, 1198 i 1877 oraz z 2015 r. poz. 357.

„3. Prawo do wynagrodzenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1, art. 19¹, art. 20 ust. 2-4, art. 20¹ oraz art. 70 ust. 2¹, nie podlega zrzeczeniu się, zbyciu ani egzekucji. Nie dotyczy to wymagalnych wierzytelności.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Prawo do wynagrodzenia, o którym mowa w art. 28 ust. 4, przysługujące podmiotom, o których mowa w art. 28 ust. 5 pkt 1-3, nie podlega zbyciu ani egzekucji.”;

3) uchyla się art. 22;

4) art. 23¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 23¹. Nie wymaga zezwolenia twórcy tymczasowe zwielokrotnienie, o charakterze przejściowym lub incydentalnym, niemające samodzielnego znaczenia gospodarczego, a stanowiące integralną i niezbędną część procesu technologicznego, którego celem jest wyłącznie umożliwienie:

1) przekazu utworu w systemie teleinformatycznym pomiędzy osobami trzecimi przez pośrednika lub

2) zgodnego z prawem korzystania z utworu.”;

5) po art. 23¹ dodaje się art. 23² w brzmieniu:

„Art. 23². 1. Organizacjom radiowym i telewizyjnym wolno przy pomocy własnych środków utrzymywać utwory na potrzeby własnych nadań.

2. Utrwalenia, o których mowa w ust. 1, niszczy się w terminie miesiąca od dnia wygaśnięcia uprawnienia do nadania utworu.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do utrważeń mających charakter materiałów archiwalnych w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2011 r. Nr 123, poz. 698, z późn. zm.⁴).”;

6) w art. 25 w ust. 1:

a) pkt b otrzymuje brzmienie:

„b) artykuły na aktualne tematy polityczne, gospodarcze lub religijne, chyba że zostało wyraźnie zastrzeżone, że ich dalsze rozpowszechnianie jest zabronione.”,

b) uchyla się pkt 4;

⁴) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 171, poz. 1016, z 2014 r. poz. 822 oraz z 2015 r. poz. 566.

7) po art. 26 dodaje się art. 26¹ w brzmieniu:

„Art. 26¹. Wolno korzystać w granicach uzasadnionych celem informacji z przemówień politycznych i mów wygłoszonych na publicznych rozprawach, a także fragmentów publicznych wystąpień, wykładów oraz kazań. Przepis nie upoważnia do publikacji zbiorów tego rodzaju utworów.”;

8) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Instytucje oświatowe, uczelnie oraz jednostki naukowe mogą na potrzeby zilustrowania treści przekazywanych w celach dydaktycznych lub w celu prowadzenia badań naukowych, korzystać z rozpowszechnionych utworów w oryginale i w tłumaczeniu oraz zwielokrotnić w tym celu rozpowszechnione drobne utwory lub fragmenty większych utworów.

2. W przypadku nauczania na odległość korzystanie, o którym mowa w ust. 1, jest dozwolone wyłącznie w przypadku form nauczania przeznaczonych dla ograniczonego kręgu osób zidentyfikowanych przez korzystającego.”;

9) po art. 27 dodaje się art. 27¹ w brzmieniu:

„Art. 27¹. 1. Wolno w celach dydaktycznych i naukowych zamieszczać rozpowszechnione drobne utwory lub fragmenty większych utworów w podręcznikach, wypisach i antologiach.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, twórcy przysługuje prawo do wynagrodzenia.”;

10) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. 1. Instytucje oświatowe, uczelnie, instytuty badawcze prowadzące działalność, o której mowa w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618, z późn. zm.⁵⁾), instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk prowadzące działalność, o której mowa w art. 50 ust. 4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 96, poz. 619, z późn. zm.⁶⁾), biblioteki, muzea oraz archiwa mogą:

1) użyczać, w zakresie swoich zadań statutowych, egzemplarze utworów rozpowszechnionych,

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 112, poz. 654 i Nr 185, poz. 1092, z 2014 r. poz. 1198 oraz z 2015 r. poz. 249.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 84, poz. 455, z 2013 r. poz. 675, z 2014 r. poz. 1198 oraz z 2015 r. poz. 249.

2) zwielokrotniać utwory znajdujące się we własnych zbiorach w celu ich uzupełnienia, zachowania lub ochrony,

3) udostępniać zbiory dla celów badawczych lub poznawczych za pośrednictwem końcówek systemu informatycznego (terminali) znajdujących się na terenie tych jednostek

- jeżeli czynności te nie są dokonywane w celu osiągnięcia bezpośredniej lub pośredniej korzyści majątkowej.

2. Zwielokrotnianie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie może prowadzić do powiększenia zbiorów wypożyczanych i udostępnianych na podstawie ust. 1 pkt 1 i 3.

3. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się, jeżeli korzystanie w określony w nim sposób odbywa się na podstawie uprzednio zawartej umowy z uprawnionym.

4. Z tytułu wypożyczenia egzemplarzy utworów wyrażonych słowem, powstałych lub opublikowanych w języku polskim w formie drukowanej, przez biblioteki publiczne w rozumieniu ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. z 2012 r. poz. 642 i 908 oraz z 2013 r. poz. 829), zwane dalej „bibliotekami publicznymi”, przysługuje wynagrodzenie, należne, określane i wypłacane na zasadach określonych w rozdziale 3 oddziale 4.

5. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 4, przysługuje po spełnieniu warunku, o którym mowa w art. 35² ust. 1:

- 1) twórcy utworu wyrażonego słowem, powstałego i opublikowanego w języku polskim;
- 2) tłumaczowi na język polski utworu wyrażonego słowem, powstałego w języku obcym;
- 3) współtwórcy utworu, o którym mowa w pkt 1, którego wkład jest utworem plastycznym lub fotograficznym;
- 4) wydawcy utworu wyrażonego słowem i opublikowanego w języku polskim.

6. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 4, nie przysługuje za udostępnianie egzemplarzy utworów na terenie bibliotek publicznych.

7. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do wypożyczenia egzemplarzy przez Bibliotekę Narodową.”;

11) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. Wolno przytaczać w utworach stanowiących samoistną całość urywki rozpowszechnionych utworów oraz rozpowszechnione: utwory plastyczne, utwory

fotograficzne lub drobne utwory w całości, w zakresie uzasadnionym celami cytatu, takimi jak wyjaśnianie, polemika, analiza krytyczna i naukowa, nauczanie lub prawa gatunku twórczości.”;

12) po art. 29 dodaje się art. 29¹ i art. 29² w brzmieniu:

„Art. 29¹. Wolno korzystać z utworów na potrzeby parodii, pastiszu lub karykatury, w zakresie uzasadnionym prawami tych gatunków twórczości.

Art. 29². Wolno korzystać z utworu włączanego w sposób niezamierzony do innego materiału, o ile nie ma on znaczenia dla tego materiału.”;

13) uchyla się art. 30;

14) art. 30¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 30¹. Do baz danych spełniających cechy utworu nie stosuje się art. 27¹ i art. 28.”;

15) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Wolno korzystać z utworów podczas ceremonii religijnych oraz oficjalnych uroczystości organizowanych przez władze publiczne.

2. Wolno nieodpłatnie publicznie wykonywać lub odtwarzać przy pomocy urządzeń lub nośników znajdujących się w tym samym miejscu co publiczność rozpowszechnione utwory podczas imprez szkolnych oraz akademickich, jeżeli nie łączy się z tym osiągnięcie pośrednio lub bezpośrednio korzyści majątkowej i artyści wykonawcy oraz osoby odtwarzające utwory nie otrzymują wynagrodzenia.

3. Przepisów ust. 1 i ust. 2 nie stosuje się do korzystania z utworów podczas imprez reklamowych, promocyjnych i wyborczych.”;

16) w art. 33 uchyla się pkt 2;

17) art. 33³ otrzymuje brzmienie:

„Art. 33³. 1. Wolno korzystać z utworów w celu reklamy publicznie dostępnej wystawy lub publicznej sprzedaży utworów, w zakresie uzasadnionym promocją tej wystawy lub sprzedaży, z wyłączeniem innego handlowego wykorzystania.

2. Korzystanie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy w szczególności publicznie dostępnych wystaw w muzeach, galeriach, salach wystawowych i obejmuje korzystanie z utworów w ogłoszeniach, katalogach i innych materiałach rozpowszechnianych dla promocji wystawy lub sprzedaży oraz wystawienie lub inne udostępnianie egzemplarzy utworów dla tych celów.”;

18) w rozdziale 3 po oddziale 3 dodaje się oddziały 4-6 w brzmieniu:

„Oddział 4

Wynagrodzenia za użyczenie egzemplarzy utworów przez biblioteki publiczne

Art. 35¹. 1. Wynagrodzenie za użyczenie egzemplarzy utworów, o których mowa w art. 28 ust. 4, przez biblioteki publiczne, zwane dalej „wynagrodzeniem za użyczenie”, jest wypłacane przez wyznaczoną przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego organizację zbiorowego zarządzania prawami autorskimi z dofinansowania przekazywanego jej przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego ze środków Funduszu Promocji Kultury, o którym mowa w art. 87 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540, z późn. zm.⁷⁾), przy czym do wynagrodzenia za użyczenie nie stosuje się przepisów wydanych na podstawie art. 87 ust. 7 tej ustawy.

2. Organizację zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego wyznacza na okres nie dłuższy niż pięć lat, po przeprowadzeniu konkursu uwzględniającego następujące kryteria:

1) reprezentatywność;

2) zdolność organizacyjną do realizacji zadania w sposób zapewniający efektywną wypłatę wynagrodzeń za użyczenie;

3) skuteczność i prawidłowość działania;

4) zasadność i wysokość planowanych kosztów określania wysokości i wypłaty wynagrodzeń za użyczenie.

3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej konkurs, o którym mowa w ust. 2, oraz jego wynik.

4. Organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi biorąca udział w konkursie, o którym mowa w ust. 2, może złożyć do ministra właściwego do spraw kultury i ochrony

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 127, poz. 857, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 134, poz. 779, z 2013 r. poz. 1036, z 2014 r. poz. 768 i poz. 1717 oraz z 2015 r. poz. 211.

dziedzictwa narodowego, w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyniku tego konkursu, odwołanie od jego wyniku ze względu na naruszenie przepisów prawa.

5. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego rozpatruje odwołanie, o którym mowa w ust. 4, w terminie 14 dni od dnia jego wpływu do urzędu obsługującego tego ministra. W przypadku uwzględnienia odwołania minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego unieważnia konkurs, o którym mowa w ust. 2.

6. Dofinansowanie na wypłatę wynagrodzeń za użyczenie należnych podmiotom, o których mowa w art. 28 ust. 5, w danym roku kalendarzowym, obejmuje dofinansowanie wynagrodzeń za użyczenie oraz uzasadnione i udokumentowane koszty określenia ich wysokości i wypłaty oraz odpowiada 5% wartości zakupów zbiorów dokonanych przez biblioteki publiczne w poprzednim roku kalendarzowym, przy czym 75% tej kwoty, po potrąceniu kosztów określenia wysokości i wypłaty wynagrodzeń, jest wypłacane podmiotom, o których mowa w art. 28 ust. 5 pkt 1 - 3, a 25 % podmiotom, o których mowa w art. 28 ust. 5 pkt 4.

7. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, jest przekazywane na podstawie umowy zawieranej co roku pomiędzy ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego a organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, o której mowa w ust. 1. Umowa zawiera w szczególności:

- 1) wysokość dofinansowania przeznaczonego na wypłatę wynagrodzeń za użyczenie wraz ze wskazaniem kosztów określenia ich wysokości i wypłaty w danym roku;
- 2) terminy i tryb przekazywania dofinansowania;
- 3) zobowiązanie organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi do poddania się kontroli realizowanej przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego;
- 4) sposób rozliczenia dofinansowania;
- 5) warunki i sposób zwrotu niewykorzystanej części dofinansowania lub dofinansowania wykorzystanego niezgodnie z przeznaczeniem.

8. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, w części przeznaczonej na pokrycie uzasadnionych i udokumentowanych kosztów określenia wysokości i wypłaty wynagrodzeń za użyczenie, ponoszonych przez organizację zbiorowego zarządzania prawami autorskimi,

o której mowa w ust. 1, w danym roku kalendarzowym nie może przekraczać 10% kwoty dofinansowania ustalonej zgodnie z ust. 6.

9. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przeprowadza kontrolę realizacji zadań związanych z wypłatą wynagrodzeń za użyczenie, obejmującą w szczególności: określanie wysokości wynagrodzeń i ich wypłaty, wykorzystanie przekazanego na ten cel dofinansowania oraz prowadzenie wymaganej dokumentacji.

Art. 35². 1. Wynagrodzenie za użyczenie przysługuje po złożeniu przez podmiot, o którym mowa w art. 28 ust. 5, pisemnego oświadczenia odnośnie woli otrzymywania wynagrodzenia za użyczenie, zwanego dalej „oświadczeniem”.

2. Oświadczenie składa się organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, o której mowa w art. 35¹ ust. 1. Oświadczenie wywołuje skutki w danym roku, jeżeli zostanie złożone w terminie do dnia 31 sierpnia danego roku. Złożone oświadczenie wywołuje skutki w latach następnych do momentu jego cofnięcia.

3. W terminie 14 dni od dnia podpisania umowy, o której mowa w art. 35¹ ust. 7, organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, o której mowa w art. 35¹ ust. 1, oraz minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego ogłaszają na swoich stronach podmiotowych informację o możliwości składania oświadczeń.

4. Określając wartość wynagrodzeń za użyczenie należnych poszczególnym podmiotom, o których mowa w art. 28 ust. 5, w danym roku kalendarzowym, organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, o której mowa w art. 35¹ ust. 1, bierze pod uwagę oświadczenia złożone w terminie do dnia 31 sierpnia danego roku kalendarzowego i w latach poprzednich.

5. Wartość wynagrodzenia za użyczenie należnego podmiotowi, o którym mowa w art. 28 ust. 5, w danym roku kalendarzowym jest proporcjonalna do liczby użyczeń egzemplarzy utworów danego podmiotu przez biblioteki publiczne w roku poprzednim.

6. Wartość wynagrodzenia za użyczenie należnego podmiotowi, o którym mowa w art. 28 ust. 5 pkt 2, w danym roku kalendarzowym jest równoważna 30% odpowiedniej wartości wynagrodzenia należnego twórcy utworu wyrażonego słowem, powstałego i opublikowanego w języku polskim.

7. Maksymalna wartość sumy wynagrodzenia za użyczenie należnego podmiotowi, o którym mowa w art. 28 ust. 5, za użyczenie w danym roku kalendarzowym egzemplarzy

wszystkich jego utworów wskazanych w oświadczeniu wynosi pięciokrotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, włącznie z wypłatami z zysku, za ostatni kwartał danego roku kalendarzowego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

8. Wynagrodzenie nie przysługuje podmiotowi, o którym mowa w art. 28 ust. 5, w danym roku kalendarzowym, jeżeli po dokonaniu podziału kwoty, o której mowa w art. 35³ ust. 2, wartość sumy należnego mu wynagrodzenia za użyczenie przez biblioteki publiczne egzemplarzy wszystkich jego utworów jest niższa niż jedna setna przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 7.

Art. 35³. 1. Podstawę do obliczenia wartości wynagrodzenia za użyczenie, które przypada poszczególnym podmiotom, o których mowa w art. 28 ust. 5, stanowią informacje dotyczące użyczeń egzemplarzy utworów w danym roku kalendarzowym, przekazywane przez biblioteki publiczne ujęte w wykazie, o którym mowa w art. 35⁴ pkt 2, organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, o której mowa w art. 35¹ ust. 1, oraz ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w terminie 3 miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, za który następuje wypłata wynagrodzenia.

2. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, o której mowa w art. 35¹ ust. 1, dokonuje proporcjonalnego podziału kwoty przekazanej na wynagrodzenia za użyczenie należne poszczególnym podmiotom, o których mowa w art. 28 ust. 5, a następnie, nie później niż do końca danego roku kalendarzowego dokonuje ich wypłaty.

Art. 35⁴. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi, stowarzyszeń twórców, organizacji zrzeszających biblioteki publiczne oraz właściwych izb gospodarczych, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) procedurę podziału i wypłaty wynagrodzenia za użyczenie, mając na uwadze liczbę użyczeń utworów wyrażonych słowem pozostających w zbiorach bibliotek publicznych oraz rodzaje kosztów, o których mowa w art. 35¹ ust. 8, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia, aby koszty te były uzasadnione i udokumentowane oraz dokonywane w sposób efektywny i przejrzysty;
- 2) zakres informacji, o których mowa w art. 35³ ust. 1, oraz wykaz bibliotek publicznych obowiązanych do ich przekazywania, mając na uwadze konieczność szacunkowego

określenia liczby użyczeń utworów wyrażonych słowem pozostających w zbiorach bibliotek publicznych z uwzględnieniem wpływu kryterium geograficznego, w tym wielkości miejscowości, w których działają wskazane biblioteki publiczne, na zróżnicowanie tej liczby;

- 3) wymagany zakres informacji, zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w art. 35² ust. 1, mając na uwadze konieczność przekazania organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, o której mowa w art. 35¹ ust. 1, danych umożliwiających wypłatę wynagrodzenia za użyczenie, w tym imienia i nazwiska lub pseudonimu twórcy lub nazwy innego podmiotu, o którym mowa w art. 28 ust. 5, oraz numeru rachunku bankowego, na który ma zostać wypłacone to wynagrodzenie;
- 4) wymagany zakres informacji umieszczanych w ogłoszeniu o konkursie, o którym mowa w art. 35¹ ust. 2, mając na uwadze, że minimalny zakres tych informacji powinien obejmować co najmniej warunki uczestnictwa w konkursie, termin składania ofert i kryteria ich oceny;
- 5) zakres dokumentacji konkursowej, mając na uwadze, że zakres tej dokumentacji powinien co najmniej określać warunki uczestnictwa w konkursie, o którym mowa w art. 35¹ ust. 2, wymagania jakim powinna odpowiadać oferta i kryteria oceny ofert;
- 6) tryb postępowania konkursowego, mając na uwadze jego przejrzystość, rzetelność i obiektywność.

Oddział 5

Dozwolony użytek utworów osieroconych

Art. 35⁵. 1. Archiwa, instytucje oświatowe, uczelnie, instytuty badawcze prowadzące działalność wymienioną w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk prowadzące działalność wymienioną w art. 50 ust. 4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk, biblioteki i muzea, a także inne instytucje kultury, których statutowym zadaniem jest gromadzenie, ochrona i upowszechnianie zbiorów dziedzictwa filmowego lub fonograficznego, oraz publiczne organizacje radiowe i telewizyjne mogą zwielokrotniać utwory osierocone opublikowane – a w przypadku braku publikacji – nadane po raz pierwszy na terytorium Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz udostępniać je publicznie w taki sposób, aby każdy mógł mieć do nich dostęp w miejscu i czasie przez siebie wybranym.

2. Korzystanie z utworów osieroconych, o którym mowa w ust. 1, jest dozwolone w celu realizacji służących interesowi publicznemu statutowych zadań podmiotów wymienionych w ust. 1, w szczególności zachowania, odnawiania i udostępniania w celach kulturalnych i edukacyjnych utworów znajdujących się w ich zbiorach. Podmioty te mogą uzyskiwać przychody z takiego korzystania, o ile zostaną one przeznaczone na pokrycie bezpośrednich kosztów digitalizacji i publicznego udostępniania utworów osieroconych.

3. Utworami osieroconymi w rozumieniu ustawy są:

- 1) utwory opublikowane w książkach, dziennikach, czasopismach lub w innych formach publikacji drukiem,
- 2) utwory audiowizualne, a także utwory zamówione lub włączone do utworów audiowizualnych lub utrwalone na wideogramach, w zakresie korzystania z utworu audiowizualnego lub wideogramu jako całości,
- 3) utwory utrwalone na fonogramach

– znajdujące się w zbiorach podmiotów, o których mowa w ust. 1, jeżeli uprawnieni, którym przysługują autorskie prawa majątkowe do tych utworów w zakresie pól eksploatacji wymienionych w ust. 1, nie zostali ustalenii lub odnalezieni pomimo przeprowadzenia starannych poszukiwań, o których mowa w art. 35⁶.

4. Wolno korzystać, zgodnie z ust. 1, także z utworów osieroconych, które nie zostały opublikowane albo nadane, jeżeli za zezwoleniem uprawnionych, którym przysługiwały autorskie prawa majątkowe do tych utworów w zakresie pól eksploatacji wymienionych w ust. 1, utwory te zostały publicznie udostępnione przez jeden z podmiotów wymienionych w ust. 1, o ile można zakładać, że uprawnieni nie sprzeciwiliby się takiemu korzystaniu.

5. Jeżeli uprawnionych, którym przysługują autorskie prawa majątkowe do utworu osieroconego, w zakresie pól eksploatacji wymienionych w ust. 1, jest więcej niż jeden, utwór ten uważa się za osierocony w odniesieniu do praw uprawnionych, którzy nie zostali ustalenii lub odnalezieni mimo przeprowadzenia starannych poszukiwań. Korzystanie z takiego utworu na podstawie ust. 1 jest dozwolone pod warunkiem uzyskania zgody pozostałych znanych i odnalezionych uprawnionych, którym przysługują autorskie prawa majątkowe do tego utworu w zakresie pól eksploatacji, o których w ust. 1.

6. W przypadku publicznych organizacji radiowych i telewizyjnych przepisy niniejszego oddziału stosuje się do utworów, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 3, które zostały wytworzone

przez te podmioty, na ich zamówienie lub zlecenie, albo w koprodukcji z nimi, przed dniem 1 stycznia 2003 r., w celu nabycia przez te podmioty praw wyłącznych.

7. Do korzystania z utworów osieroconych na podstawie ust. 1 stosuje się przepisy art. 34 zdanie pierwsze i drugie oraz art. 35.

8. Przepisów dotyczących utworów osieroconych nie stosuje się do sytuacji, o których mowa w art. 8 ust. 3.

Art. 35⁶. 1. Podmioty wymienione w art. 35⁵ ust. 1, przed korzystaniem z utworu, który może być uznany za osierocony, przeprowadzają w sposób staranny i w dobrej wierze poszukiwania każdego z uprawnionych, którym przysługują autorskie prawa majątkowe do tego utworu w zakresie pól eksploatacji wymienionych w art. 35⁵ ust. 1, polegające na sprawdzeniu informacji na temat tych uprawnionych w źródłach odpowiednich dla poszczególnych kategorii utworów, zwane dalej „starannymi poszukiwaniami”.

2. Staranne poszukiwania przeprowadza się w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego, w którym utwór został po raz pierwszy opublikowany – a w przypadku braku publikacji – nadany po raz pierwszy.

3. W przypadku utworu audiowizualnego staranne poszukiwania przeprowadza się w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego, w którym producent ma siedzibę lub miejsce stałego pobytu.

4. W przypadku korzystania z utworów, o których mowa w art. 35⁵ ust. 4, staranne poszukiwanie przeprowadza się w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego, w którym siedzibę ma podmiot, który udostępnił utwór publicznie.

5. Jeżeli są powody, aby sądzić, że informacje na temat uprawnionych, o których mowa w ust. 1, mogą znajdować się w innych państwach, niż określone w ust. 2-4, należy sprawdzić te informacje w odpowiednich źródłach w tych państwach.

6. Podmioty wymienione w art. 35⁵ ust. 1 mogą zlecić przeprowadzenie starannych poszukiwań osobie trzeciej, w tym organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi.

7. Staranne poszukiwania uważa się za przeprowadzone wobec utworów, które zostały wpisane jako utwory osierocone do bazy danych, o której mowa w art. 35⁷.

8. Podmioty wymienione w art. 35⁵ ust. 1 przechowują dokumentację potwierdzającą przeprowadzenie starannych poszukiwań.

9. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi, stowarzyszeń twórców, artystów wykonawców i producentów oraz podmiotów wymienionych w art. 35⁵ ust. 1, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz źródeł, których sprawdzenie jest wymagane w ramach starannych poszukiwań, obejmujący co najmniej źródła wymienione w załączniku do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/28/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie niektórych dozwolonych sposobów korzystania z utworów osieroconych (Dz. Urz. UE L 299 z 27.10.2012, s. 5), uwzględniając konieczność rzetelnego przeprowadzenia starannych poszukiwań oraz dostępność informacji na temat uprawnionych w poszczególnych źródłach.

Art. 35⁷. 1. Na wniosek podmiotu wymienionego w art. 35⁵ ust. 1, złożony przed rozpoczęciem korzystania z utworu osieroconego, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego dokonuje rejestracji tego podmiotu w bazie danych, o której mowa w art. 3 ust. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/28/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie niektórych dozwolonych sposobów korzystania z utworów osieroconych, utworzonej przez Urząd Harmonizacji Rynku Wewnętrznego.

2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w drodze decyzji, stwierdza, że wnioskodawca nie jest jednym z podmiotów wymienionych w art. 35⁵ ust. 1, które są upoważnione do korzystania z utworu osieroconego.

3. Podmioty wymienione w art. 35⁵ ust. 1 przekazują ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz zamieszczają w bazie danych, o której mowa w ust. 1, informacje na temat:

- 1) wyników przeprowadzonych przez te podmioty starannych poszukiwań;
- 2) sposobów korzystania przez te podmioty z utworów osieroconych;
- 3) zmian statusu utworu osieroconego, zgodnie z art. 35⁸;
- 4) swoich danych kontaktowych.

4. Wnioski i informacje, o których mowa w ust. 1 i ust. 3, są przekazywane przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego służącego do obsługi bazy danych, o której mowa w ust. 1.

Art. 35⁸. 1. Uprawniony, któremu w zakresie pól eksploatacji wymienionych w art. 35⁵ ust. 1 przysługują autorskie prawa majątkowe do utworu uznanego za osierocony, może żądać od podmiotu, który wpisał ten utwór do bazy danych, o której mowa w art. 35⁷ ust. 1, albo od

jego następcy prawnego, stwierdzenia wygaśnięcia statusu utworu osieroconego w zakresie, w jakim wykaże przysługujące mu prawa do tego utworu.

2. Dopuszczalność korzystania z utworu osieroconego zgodnie z art. 35⁵ ust. 1 ustaje w razie stwierdzenia wygaśnięcia statusu utworu osieroconego w zakresie praw danego uprawnionego oraz zamieszczenia informacji na ten temat w bazie danych, o której mowa w art. 35⁷ ust. 1.

3. Jeżeli żądanie uprawnionego, który wykazał przysługujące mu prawa do utworu osieroconego nie zostanie uwzględnione w terminie miesiąca od dnia jego doręczenia, dopuszczalność korzystania z utworu osieroconego przez podmiot, do którego skierowano to żądanie, ustaje z dniem upływu tego terminu, a uprawniony może dochodzić swoich praw na zasadach określonych w rozdziale 9.

4. Jeżeli podmiot, który wpisał utwór do bazy danych, o której mowa w art. 35⁷ ust. 1, nie istnieje i nie ma następcy prawnego, uprawniony, któremu w zakresie pól eksploatacji wymienionych w art. 35⁵ ust. 1 przysługują autorskie prawa majątkowe do utworu uznanego za osierocony, może wystąpić z żądaniem, o którym mowa w ust. 1, do ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego. Odmowa stwierdzenia wygaśnięcia statusu utworu osieroconego następuje w drodze decyzji. Przepisu ust. 3 nie stosuje się.

5. Uprawniony, który został ustalony i odnaleziony, może żądać od podmiotu wymienionego w art. 35⁵ ust. 1 zapłaty godziwej rekompensaty za korzystanie z jego utworu jako utworu osieroconego. Wysokość rekompensaty uwzględnia charakter i zakres korzystania z tego utworu, wysokość przychodów uzyskanych na podstawie art. 35⁵ ust. 2 zdanie drugie oraz szkodę, jaka została wyrządzona uprawnionemu w związku z tym korzystaniem.

Oddział 6

Niektóre sposoby korzystania z utworów niedostępnych w obrocie handlowym

Art. 35⁹. 1. Archiwa, instytucje oświatowe, uczelnie, jednostki naukowe oraz instytucje kultury mogą, na podstawie umowy zawartej z organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, zwielokrotniać znajdujące się w ich zbiorach utwory niedostępne w obrocie handlowym opublikowane po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem 24 maja 1994 r. oraz udostępniać je publicznie w taki sposób, aby każdy mógł mieć do nich dostęp w miejscu i czasie przez siebie wybranym. Przepis art. 35⁵ ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Utworami niedostępnymi w obrocie handlowym w rozumieniu ustawy są utwory opublikowane w książkach, dziennikach, czasopismach lub w innych formach publikacji drukiem, jeżeli utwory te nie są dostępne dla odbiorców w obrocie handlowym za zezwoleniem uprawnionego, któremu przysługują autorskie prawa majątkowe do tych utworów w zakresie pól eksploatacji wymienionych w ust. 1, ani w postaci egzemplarzy wprowadzanych do obrotu handlowego w liczbie zaspokajającej racjonalne potrzeby odbiorców ani w drodze ich udostępniania publicznego w taki sposób, aby każdy mógł mieć do nich dostęp w miejscu i czasie przez siebie wybranym. Przy określaniu dostępności utworów w obrocie handlowym nie uwzględnia się obrotu egzemplarzami utworów, wobec których miało miejsce wyczerpanie prawa w rozumieniu art. 51 ust. 3.

3. Organizację zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, o której mowa w art. 35¹¹ ust. 1, uważa się za upoważnioną do zarządzania prawami uprawnionych, o których mowa w ust. 2, którzy jej takiego upoważnienia nie udzielili, jeżeli utwór został wpisany do wykazu utworów niedostępnych w obrocie handlowym, a uprawniony w ciągu 90 dni od ujawnienia wpisu nie zgłosił tej organizacji pisemnego sprzeciwu wobec zarządzania przez nią jego prawami.

4. Uprawnieni, o których mowa w ust. 2, którzy nie zgłosili sprzeciwu zgodnie z ust. 3, mogą po upływie terminu określonego w tym przepisie zrzec się w odniesieniu do określonych utworów, pośrednictwa organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, o której mowa w art. 35¹¹ ust. 1, składając jej pisemne oświadczenie, z trzymiesięcznym wypowiedzeniem ze skutkiem na koniec roku kalendarzowego w postaci ustania upoważnienia, o którym mowa w ust. 3. Organizacja ta niezwłocznie zawiadamia pisemnie o takim oświadczeniu ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz podmioty, o których mowa w ust. 1, z którymi zawarła umowy obejmujące takie utwory.

5. Wobec tłumaczeń na język polski utworów wyrażonych słowem, które powstały w języku obcym nie stosuje się ust. 1 – 4.

Art. 35¹⁰. 1. Tworzy się wykaz utworów niedostępnych w obrocie handlowym prowadzony w systemie teleinformatycznym, zwany dalej „wykazem utworów”. Wykaz utworów prowadzi minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

2. Wykaz utworów obejmuje następujące informacje:

- 1) tytuł utworu;
- 2) imię i nazwisko albo pseudonim twórcy, albo wzmiankę o anonimowości;

- 3) wydawcę utworu;
- 4) datę pierwszej publikacji utworu;
- 5) wskazanie organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, która złożyła wniosek o wpis utworu do wykazu;
- 6) informację o zgłoszeniu sprzeciwu, o którym mowa w art. 35⁹ ust. 3, albo o złożeniu oświadczenia, o którym mowa w art. 35⁹ ust. 4, z zaznaczeniem daty, od której wywołuje ono skutek, oraz informację o cofnięciu takiego sprzeciwu albo oświadczenia.

3. Wykaz utworów jest jawny i powszechnie dostępny na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

4. Wpisu do wykazu utworów dokonuje się na wniosek organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, o której mowa w art. 35¹¹ ust. 1. Niezwłocznie po otrzymaniu sprzeciwu, o którym mowa w art. 35⁹ ust. 3 albo oświadczenia, o którym mowa w art. 35⁹ ust. 4, organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, o której mowa w art. 35¹¹ ust. 1, składa wniosek o zamieszczenie w wykazie utworów informacji w tym zakresie.

5. Jeżeli wniosek o wpis do wykazu utworów nie zawiera wszystkich informacji wymienionych w ust. 2 pkt 1-5 minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie nie krótszym niż 7 dni pod rygorem zwrotu wniosku.

6. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wpis do wykazu utworów, mając na uwadze zakres informacji określonych w ust. 2 oraz konieczność ujednolicenia przekazywanych wniosków.

Art. 35¹¹. 1. Organizację zbiorowego zarządzania prawami autorskimi właściwą do zawierania umów, o których mowa w art. 35⁹ ust. 1, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego wyznacza na okres nie dłuższy niż pięć lat, po przeprowadzeniu konkursu uwzględniającego następujące kryteria:

- 1) reprezentatywność;
- 2) zdolność organizacyjną do sprawdzania niedostępności utworów w obrocie handlowym oraz efektywnej wypłaty i rozliczania wynagrodzeń uprawnionym, o których mowa w art. 35⁹ ust. 2;
- 3) skuteczność i prawidłowość działania;
- 4) zasadność planowanych kosztów zarządzania prawami do utworów niedostępnych w obrocie handlowym i ich wysokość.

2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może w drodze konkursu, o którym mowa w ust. 1, wyznaczyć więcej niż jedną organizację zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, o ile będą one działać łącznie.

3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej konkurs, o którym mowa w ust. 1, oraz jego wynik.

4. Organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi biorąca udział w konkursie, o którym mowa w ust. 1, może złożyć do ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyniku tego konkursu, odwołanie od jego wyniku ze względu na naruszenie przepisów prawa.

5. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego rozpatruje odwołanie, o którym mowa w ust. 4, w terminie 14 dni od dnia jego wpływu do urzędu obsługującego tego ministra. W przypadku uwzględnienia odwołania minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego unieważnia konkurs, o którym mowa w ust. 1.

6. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, określi, w drodze rozporządzenia:

1) wymagany zakres informacji umieszczanych w ogłoszeniu o konkursie, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze, że minimalny zakres tych informacji powinien obejmować co najmniej warunki uczestnictwa w konkursie, termin składania ofert i kryteria ich oceny;

2) zakres dokumentacji konkursowej, mając na uwadze, że zakres tej dokumentacji powinien co najmniej określać warunki uczestnictwa w konkursie, o którym mowa w ust. 1, wymagania jakim powinna odpowiadać oferta i kryteria oceny ofert;

3) tryb postępowania konkursowego, mając na uwadze jego przejrzystość, rzetelność i obiektywność.”;

19) uchyla się art. 40;

20) art. 77 otrzymuje brzmienie:

„Art. 77. Do programów komputerowych nie stosuje się przepisów art. 16 pkt 3 - 5, art. 20, art. 23, art. 23¹, art. 27, art. 28, art. 33¹-33⁵, art. 49 ust. 2, art. 56, art. 60 i art. 62.”;

21) w art. 79 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Niezależnie od roszczeń, określonych w ust. 1, uprawniony może się domagać jednokrotnego albo wielokrotnego ogłoszenia w prasie oświadczenia odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie lub podania do publicznej wiadomości części albo całości orzeczenia sądu wydanego w rozpatrywanej sprawie, w sposób i w zakresie określonym przez sąd.”;

22) po art. 99⁵ dodaje się art. 99⁶ w brzmieniu:

„Art. 99⁶. Do pierwszych wydań oraz wydań naukowych i krytycznych stosuje się przepisy art. 35⁹–35¹¹.”;

23) art. 101 otrzymuje brzmienie:

„Art. 101. Do artystycznych wykonań, fonogramów, wideogramów, nadań programów, pierwszych wydań oraz wydań naukowych i krytycznych stosuje się odpowiednio przepisy art. 1 ust. 4, art. 6, art. 6¹, art. 8 ust. 2, art. 35⁵-35⁸, art. 39, art. 51, art. 79 i art. 80.”;

24) uchyla się rozdział 13;

25) w art. 115 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w inny sposób niż określony w ust. 1 lub ust. 2 narusza cudze prawa autorskie lub prawa pokrewne określone w art. 16, art. 17, art. 18, art. 19 ust. 1, art. 19¹, art. 86, art. 94 ust. 4 lub art. 97, albo nie wykonuje obowiązków określonych w art. 19³ ust. 2, art. 20 ust. 1-4, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540, z późn. zm.⁷⁾) w art. 87:

1) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wydatki Funduszu Promocji Kultury są przeznaczane, z zastrzeżeniem ust. 5 i 5a, na promowanie lub wspieranie.”;

2) po ust. 5 dodaje się ustęp 5a w brzmieniu:

„5a. Środki Funduszu Promocji Kultury są przeznaczane na zasadach określonych w art. 35¹ – 35⁴ ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.²⁾) na dofinansowanie wypłaty wynagrodzeń za użyczenie przez biblioteki publiczne egzemplarzy utworów, o których mowa w art. 28 ust. 4 tej ustawy.”.

Art. 3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego ogłosi konkurs, o którym mowa w art. 35¹ ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. 1. W latach 2015 – 2024 maksymalny limit wydatków z tytułu wypłacanego przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego ze środków Funduszu Promocji Kultury dofinansowania na wypłatę wynagrodzeń za użyczenie, którego wartość jest obliczana zgodnie z art. 35¹ ust. 3, wynosi 37 600 000 zł, z tego:

- 1) w 2015 r. – 0 zł;
- 2) w 2016 r. – 3 801 000 zł;
- 3) w 2017 r. – 3 881 000 zł;
- 4) w 2018 r. – 3 978 000 zł;
- 5) w 2019 r. – 4 073 000 zł;
- 6) w 2020 r. – 4 171 000 zł;
- 7) w 2021 r. – 4 271 000 zł;
- 8) w 2022 r. – 4 374 000 zł;
- 9) w 2023 r. – 4 474 000 zł;
- 10) w 2024 r. – 4 577 000 zł.

2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego monitoruje wykorzystanie rocznych limitów wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wartość wydatków z tytułu dofinansowania na wypłatę wynagrodzeń za użyczenie obliczona w danym roku, zgodnie z art. 35¹ ust. 3, wyniesie więcej niż limit określony na dany rok określony w ust. 1, wielkość wydatków z tytułu dofinansowania na wypłatę wynagrodzeń za użyczenie obniża się do poziomu określonego przez limit.

Art. 5. 1. Z dniem 31 grudnia 2015 r. likwiduje się Fundusz Promocji Twórczości.

2. Z dniem 31 grudnia 2015 r. zobowiązania i należności funduszu, o którym mowa w ust. 1, stają się zobowiązaniami i należnościami Funduszu Promocji Kultury, o którym mowa w art. 87 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych.

3. Z dniem 31 grudnia 2015 r. środki pieniężne funduszu, o którym mowa w ust. 1, stają się przychodami Funduszu Promocji Kultury, o którym mowa w art. 87 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych.

4. Od dnia 1 stycznia 2016 r. wpłat, o których mowa w art. 40 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, należnych za okres do dnia 31 grudnia 2015 r. dokonuje się na rzecz Funduszu Promocji Kultury, o którym mowa w art. 87 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów art. 1 pkt 19, 21, 24 i 25, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

Za zgodność pod względem
brzmienia i treści

.....
podpis